

Vizi Hajnalka

válogatott versei

VIZI HAJNALKA

válogatott versei

VIZI HAJNALKA

válogatott versei

**BUDAPEST
2020**

Szerkesztette és tördelte: Vizi László

A borítót tervezte Vizi László a
<https://pxhere.com/hu/photo/55053>
felhasználásával

ISBN 978-615-00-9357-4

Kinyomtatható elektronikus kiadás

Ajánló

Az élet apró-cseprő mindennapi dolgainkban, kis örömeinkben és bosszúságainkban áll. A hétköznapi ember csetléséről-botlásáról, de néha mély vagy felfokozott érzelmeiről is mesélnek Hajnalka versei, amelyekben bizony mindannyian azonnal ráismerünk magunkra.

Műveinek formavilága a leggyakrabban a szabadvershez áll közel, de szeszélyesen, néha váltakozva, átszővi az időmértékes és a hangsúlyos ritmika, hogy időnként egy-egy sora vállaltan is prózai megfogalmazás jellegét öltse, különösen zárósorként. Hasonló változatosságot mutatnak rímei és alliterációi, amelyek a legváratlanabb helyeken bukkannak fel, akár egyetlen soron belül, vagy versszakokon átívelően. Tiszta rímek váltakoznak egészen meglepő asszonáncokkal és kancsal rímekkel:

„Olaj serceg, / kissé füstöl, / gázláng felett / serpenyőstül. „

Ifjúkori alkotásaiban több volt a finom romantika, most inkább életpasztalata sejlik át szinte minden során.

Vizi László

Lent és fent

Fönt felhők kergetőznek,
lent a gondolataim.
Elnyúlok hanyatt
az ágyon és várom,
hogymellém dőlj megint.
Nem váltom meg a világot,
nem mondok bölcseket,
egy gondolatom sincs,
amivel bölcs legyek.
Jó így cél nélkül
könnyedén,
mint aki nem
akart semmit,
de eléri, mint
felhőt a fény.
Jó ez a lebegés.
Szárnyalás? Lehet.
Már felhő vagyok, és
te a fény nekem.

2018. 04. 29.

Nem kecsegtet

Szembe kell néznünk
azzal a ténnyel,
hogymörök fiatalság,
nem kecsegtet minket
éppen.

2013. 05. 27.

Angyal

Angyal ez az ember,
nagy fát cipel hátán,
fűtyörész az úton,
házáig sem állván.

Szárnyait fa rejti,
izzasztja a súlya,
angyalságát pedig
nem régen tanulta.

A fiai várják,
meglepetés nekik,
valódi Jézuska
toporog odakint.

Ablakot nyit fának
valaki sötétben,
titokban díszítik
fel karácsony éjjel.

Ajándék is kerül
szép betlehem mellé,
József és Mária
kisdédét ölelé.

Mikor már akárhány
csillagszóró égett,
nyugszik minden gyermek
és álmodik szépet.

Megpihen két szülő,
mert a csoda itt van,

megtalálták ők azt
egymás karjaiban.

Nincs hangos szó, csörgés,
nem neheztel senki,
holnap kora reggel
frissen kell ébredni.

Van dolog a háznál,
soha sem unalmas,
mindig jön valaki,
vígságot hoz aznap.

2018. 12. 28.

Elhatározás

Isten éltesse
téged, jobbik énem!
Isten éltesse,
nagy elhatározás!
Felejteni, ami
eddig volt,
egészen,
élni a jelent
és semmi mást!
Ünnepeljünk,
csengjen a pohár!
Halkan mondom,
holnap
nem tudom mi vár.

2016. 08. 12.

Momentán

Igazából nem tudom,
mi legyek, ha nagy leszek,
a repülés csuda klassz,
de attól félek leeseek!

A bűvárnak se könnyű,
örvény húzza, s békaláb,
a tükör a plafonon van,
mégse nézheti magát!

Tanár azért nem lehetek,
mert komiszak a kamaszok,
ha mindenki olyan, mint én,
egyenest lehidalok!

A varrónő egész nap ül,
lapos lesz a feneke,
próbánál a gombostűket
ujjbegyébe szúrja be!

A szakács degeszre hízik,
ha jó kajákat főz nagyon,
a kövérség szövődménye,
mint villám sújtja őt agyon!

Színészet se könnyű pálya,
ha nem te vagy a rendező,
hiába kapsz főszerepet,
ha takar egy kis léhűtő!

Közzszereplő minden átka,
bírní kell a kritikákat,

vastag bőr kell hozzá,
és kötél idegzet,
mit egy újságíró tanonc is
könnyeden kikezdhet.

Legjobb, hogyha fel se nővök,
s eltartatom magamat,
attól tartok, hogy momentán
ez a legjobb gondolat!

2013. 12. 30.

Hajcihő

Elszántan főz
a férjem,
a serpenyőben
olaj,
a csirkecomb
egészben.
Kettőre jön a
lányom,
ezt ígérte.
Sietni kell!
Nem csinál
belőle gondot,
ha elfelejti.
Nem vész kárba,
csak hiába
vártunk rá
hajcibálva.

2016. 12. 17.

Reggeli

Az asztalon egy
fél banán
várja azt, hogy
megegyem,
ezt fogom most
reggelizni,
mert kevés a
kenyerem.

Van hűtőmben
sonka, virsli
rogyásig,
kenyér nélkül
mit sem ér,
rá a fogam
nem vásik.

Egyébként egy
tojást ütnék,
de azt sajnálom
nagyon,
kikelhet belőle
csirke,
ha békén
hagyom.

Nincs különösebb
probléma,
ha diétás a
reggeli,
olyankor a
joghurt–müzli

párosa is
megteszi.

Felhajtást
nem csinállok,
bár ismerem
a regulát:
Királyként
kell reggelizni,
Isten is
jó napot ad!

2017. 04. 22.

Augusztus

Lóg az eső lába,
le akar lépni
a földre,
de itt még táncol
a nyár
fényben tündököelve...

Kés nyomán sikolt
a dinnye,
bő vére csorog,
dús lakomát ígérve
piroslik,
nevetik hűvös hajnalok...

1964-1968

Sötétben

Bízni Istenben kell.
Vakon senkiben, soha,
várd meg míg rászolgál,
ne legyél ostoba.

Ő hibáztatna
és röhögne ki
naivságodért,
pedig ez kell neki.

A gonosz prédára vár,
jogokról papol,
a sajátját nézi,
észre se vesz sehol.

2018. 07. 10.

Charlie

Javakorában észrevette,
hoggy gazdája
fotelben ül szívesen...
Gondolta kipróbálja
ő is egyszer,
hát felpattant rá
sietve...
A farka sehová se
illet,
fészkelődött ide-oda,

csóválta fejét az ebadta,
míg végül
mégiscsak feladta.

– Mit esznek ezen az
emberek?
Nem értem! Én inkább
a helyemre megyek,
nehogy a gazdám
kitúrjon onnan,
ha neki is az jutna eszébe,
hogy velem szívesen
cserélne.

2013. 03. 15.

Két sor

Úristen a mennyben
így köszönt: – Na menj be!

2018. 04. 12.

Szentjánosbogár

Távolból titkos fényjel
morzóját lesi éjjel...
a sűrű bozótból.

1964-1968

Platán

Járda mellett
nőtt a kis platán.
Súrolta kerék,
taposta cipő
évről évre már.
Ha eljött az ősz,
a pár levél
lehullt, és
tavasszal ismét
zöldbe borult.

Pár arasszal
magaslik már
a járda felett.
Kutyák letisztelik,
élni mégis szeret.
Cibálja szél,
mossa hús eső,
gyökere talajt
keres, és évről
évre nő.

Panasza nincs,
nem követel.
Szólhatna pedig:
– Követ el!
Ő, csak él,
ennyit követ el.

2016. 12. 12.

Boszorkánykonyha

Felcsap a gőz,
látszik a pára,
illata győgszer,
íze a számban.
Fortyog a lé,
mit kavár a bába.

Tüzet piszkál,
fát dob a tűzre,
felcsap a láng,
nyalja a kondért körbe.

Szikra pattog,
füst borít,
csípi szemem,
majd elvakít.

Mátyásné a nevem,
a faluba így illeszkedem.
Özveggy vagyok,
a szemem se a régi,
vasorrúnak szoktak
becézni.

A pápaszem mindig az orromon,
ragyog,
akár az égen
a magam csinálta angyalok.
Szerelemboltomban
oldok és kötök.
Meddő asszonynak
magzatot,
megesett lánynak

férjet búvölök.
S lány, ki előtte tette meg,
mit illik esküvő után,
ártatlanná lehet
a nászéjszakán.

Vajúdó asszony mellett állok,
engem hív haldokló öreg,
s a kólikás porontyot is az én
főzetem gyógyítja meg.

Annyiféle jó füvem van,
annyiféle fűszerem,
hogymindent felsorolni
nem tudom, szégyenlem.

Kondérban fő a bájital,
mormolok mellé ígét,
egy vagyont kérek érte,
de neked minden pénzt megér.

Sokat kihúztam már a bajból,
megelőztem sok vizzályt,
egymásnak adják a kilincset,
kik keresik a praktikám.

Az egész falu tisztel engem,
az Istennel is jóban vagyok,
ha én nem tudok segíteni,
akkor hívnak csak orvost
vagy papot!

Felcsap a gőz,
látszik a pára,
illata gyógyszer,

íze a számban.
Fortyog a lé,
mit kavar a bába.

Tüzet piszkál,
fát dob a tűzre,
felcsap a láng,
nyalja a kondért körbe.

Szikra pattog,
füst borít,
csípi szemem,
majd elvakít.

2013. 08. 09.

Suttogó

Várom a hajnalt,
kivet az ágy.
Tudom, hogy nem
lesz jobb
ma sem a világ.
Makacsul várok
mégis.
Butaság, butaság.
Csak remény éltet.
A csalárd, a csalárd.

2016. 05. 22.

Holle anyó
(*második változat*)

Dolgos vagy,
vagy csak a
pénz utáni
vágy hozott,
az átkozott?!
Mondd, mi hajt?
A frászt is rám
hozod!

Holle néni,
az alvilág nagy,
hogy ne tévedjek
benne el,
szolgálatot ajánlok
fel neked, én, Szegény Árva.
A dunnát is ügyeld,
rázogasd,
míg a földön
tart a tél,
takarja hó az
őszí vetést,
ne legyen kevés
a kenyér!

Sikerült, sikerült!
Mint minden,
amibe fogtam!
Büszkeség tölt el,
hogy soha nem
nyafogtam!

Ha jutalmam ennyi,
így is megérte!
Kedves kakasom köszönt
mikor kútkávéhoz értem.

Én az Édes Lány
vagyok,
hallottam sok
az aranyod!
Nehéz a munka,
jól fizess meg!
S ez az ócska
dunna itt minek?
Kihajítom,
mint lehet!

Letelt szolgálatod,
menj békével!
Jutalmad ne kérd,
mert nincs.
Tiéd a székely,
az kísérjen!
Kidobtad a
drága dunnát?
Az őszi vetés mind
lefagy!
Nem sok eszed van,
azt hiszem,
kenyered nem lesz
annyi sem!

2014. 08. 23.

Egy kiállítás ürügyén

Apámra gondolok,
ki rég halott már,
ki gyermekként engem
múzeumba vitt,
ezért oly otthonos
minden itt.

Szakállas görög szobor
(saját kezű rajza)
díszítette szobám,
nem jobb, se rosszabb,
mint ami itt lóg a múzeum falán.

Nem lett művész.
Vonzotta a polgári lét,
a család,
az anyagiak hiányát
így is művészi szinten
éltük át.

Vajon megérte? Mit
gondolna erről most?
Míg lépdelek a termen át,
úgy érzem bennem él tovább.

2013. 02. 22.

Kis éji dal

Egy álmatlan éjen
mit borongok...
fázom, és kicsit szorongok
a konyhában egy
hokedlin éppen...

altatóval se
alszom én el...

Már nem bírtam ki
fekve ágyban...
szívem nappali
rohanásban,

szerencsétlen vergődik,
kalimpál...
míg kezem naptárba
kaparja titkát...

2013. 03. 09.

Mester

A mester nem azért
jár Pesten fessen,
hogy minden
mázolni valót
lefessen menten.

2015. 08. 07.

A hely szelleme...

A hely szelleme
kísért...

Itt valamikor
– száz éve tán –
egy színésznő
lakott
egy pici hónapos
szobát.

Nagyon szegény
és magányos
lehetett,
egy kis kokott
szíve is megesett.

Adott neki egy
kopott cipőt,
ami majd jó
lesz próbára
délelőtt.

Szemben egy
cipész lakott,
fütyülve épp
azt a dallamot,
mit jártában
keltében a
színésznő
dúdolni szokott...

A cipő sarka a
sarkon elkopott,
ahol kuncsafta
várt a kis kokott...

A cipész fütyült,
ragasztott, szegelt,
a cipő sarka

helyre lett.
Mikor jött a
színésznő érte,
pénz helyett
színházjegyet
adott cserébe!

Így történhetett,
hogy susztergyerek
egy leendő dívába esett!
Ennyi!
Se több, se kevesebb!

2014. 05. 13.

Cél

Nem akarok
megfelelni másnak,
álmaim szabnak
irányt az
indulásnak.

Magamnak akarok
megfelelni.
Ne mutasson utat
senki.
Lehet messze az
a cél,
ki kitartó odaér.

2015. 10. 13.

A csend furcsa szó

A csend furcsa szó,
csendül mint két pohár,
vagy vékony jég léptem
nyomán – reped,
mint cimbalom szól,
néha bűg,
mikor fülembe jut,
néha súg
és átölel, mint kellemes
meleg...
Most fagyosan ül
a térdemen – remeg,
mint durcás kisgyerek,
kinek játéka nincs –
ki elveszett,
és zokog, vigaszt vár, eped.
Ne törjön rád soha
mint gonosz!
Sokféle arca van,
mit tükrodből oroz!
Annyi arca van,
amennyi neked,
és van, ha nem töröd meg
– szégyellheted!

2013. 11. 22.

Eső után

Az eső elállt,
és próbaképp
nyakamba fröccsent
egy tócsa épp!

A busz tovább ment,
nem is lassított,
senki nem nézett,
rám se sandított.

Nem lettem sáros,
csupán vizes,
kimostam mindent,
nem érdekes.

2014. 05. 25.

Zápor

Ezüst permetként
hull alá a csepp,
porzik a fénylő
háztetők felett...
Tündér világa rossz,
borús napoknak,
a cseppek könnyedén
a földre hullnak...

1964-1968

Hit, remény, szeretet

Ülnek az öregek
a padon, hallgatagon.
Mondandójuk nincsen,
nem történik semmi,
a szenzációkat nem
itt kell keresni.
Pletykára se éhes,
ételre meg végképp,
megette már mind
a maga kenyerét.
Átvitt értelemben és
konkrétan is igaz.
Kis veréb csipeget,
hol morzsát rejt a gaz,
talán ő az egyetlen
mulatság a téren.
Dicsekedni nincs mit,
panaszkodni szégyen,
még az unokának is
megvan a gondja,
megérti a nagy, ha
elhanyagolja.
Így marad magára
a sok kicsi öreg,
házastársa helyett
a magány gyötri meg.
Ez is, az is, rossz volt,
eztán csak jobb jöhet.

Elmormol egy imát,
az menti meg.

2017. 09. 22.

Vers

Elképzelem a hangokat,
a ritmust,
verset kanyarítok
belőle itt, most.
Míg a csészében
gőzölög a kávé,
alig győzőm a végét
kivárni.
Az első szakasz
magától jön mindig,
a másodikkal
kicsit bíbelődni
illik.
Az utolsónál kell a
csattanó,
legyen frappáns,
így való.

Mire kiürült a csésze,
elkészült a vers.
A cím legyen rövid
és érdekes!

2015. 02. 24.

Eb

(Nyína)

Kerítéshez
nyomva orrát,
órák óta
vár az eb.

A szomszédban
dínomdánom,
terülj asztal,
készület.

Sűrű nyála
csordulóban,
szemét mereszti
nagyon,
tárcsán süll
valami zsíros,
illat-árban
szimatol.

Az étvágya
mint a farkas,
farkat csóvál
szüntelen:
Ugyan, hozzák
már a sültet,
neki is majd
egy nyelest!

Kitartóan
vár a posztján,
míg meg nem
szánja valaki,

hoz kóstolót
hű kutyámnak,
ki tányérját
nyalja ki.

Nem rohangál
kerítésnél,
nem érdekli
többi eb,
többet ér a
barátságnál
a tűz-közelség,
annyi szent!

2015. 05. 11.

Romantika

Ó, gyertyaláng
és meghitt
otthonos szoba,
hol Chopint játszik
egy lány, a
sarokban zongora.

Hol úri népek élnek,
a cseléd halkan
suhan tova,
és hiába a jólét,
nem boldogok
soha!

2015. 12. 24.

Óbuda

A szülőház helyén
(az ecetfa áll),
Sportpálya lett a
gírbegurba udvar.

Álmaimban eszem
gyakran arra jár,
arra ébredtem ma is,
hogyan ott aludtam.

Légkalapács hangját
hallottam délelőtt,
a műszak kezdetét
sziréna jelezte.

A hajógyár akkor még
működött,
sok ember kenyerét
ott kereste.

Emlékké vált az
eltelt ötven év,
a csitri lányok
nagymamákká lettek.

Egymásra se ismerünk,
egy szál virág is
búcsút int nekünk.

2014. 09. 21.

Ne nézz körül

Ne nézz körül, hogy mit szólnak mások,
ne érdekeljen a más vélemény,
szeresd magadban az esendő embert,
kinek lelkében zeng a költemény!

Ha kinevetnek, mert túlzottan jó vagy,
vagy megvetnek, mert őszinte a szád,
a sárdobálókát kerüld ki nagy ívben,
ne nézz körül, csak menj tovább!

2017. 02. 25.

Anya

Asztrált tested itt maradt,
mint könyvlapok közt
préselt viráglenyomat.
Hiányod lengi át
foszforeszkálva az éjszakát.
Oly sokszor vagy velem
álmban is és éberen,
jársz-kelsz, tanácsot adsz,
csitítasz, mint jó anya, kinek
más gondja nincs.
Magadra sosem volt idő,
de mesét hallgattál délelőtt.
Tündér meséken nőtem nagyra,
de nem csak olvastam, éltem.
És jó volt...

2014. 01. 20.

Rigmusok

A sör kevés,
a habja sok,
és sárga
minden villamos.

Nagy szerencse,
hogy még élünk,
jó esetben
van reményünk.

Jó kívánság,
Isten adja!
Ember azt
el ne szalassza!

Tele kosár,
tele kamra,
egy picit
adok magamra.

Vendégekkel
koccintani,
egy kicsit
derűre kapni.

Vidám csevej
de jó lenne,
ha ez mindig
igaz lenne.

A téma egy
kissé sántít,

arrébb teszem
a kis sámlit.

Én már csak itt
ülök, és
ettől is
megszédülök.

2014. 11. 23.

Nyár

Kint tűz a nap,
tombol a hőség,
nem enyhül ez a
trópusi nyár.

Szomjamat oltom
hűs italokkal,
vágyom árnyas
lombok után.

De váratlan
kitör a zápor
esti sötétség
leple alatt.

Most villám cikáz
nappali éjben,
párás melegét,
ontja a park.

2015. 07. 25.

Katalin napi fantázia

Visszaálmodom
azt a régi házat,
ahol a srácok
pincében csónakáztak.

Teknőben ültek ők,
seprű volt lapát,
hangos kacajuktól
zengett lent a ház.

Kutyájuk, Szuszi,
kamrában lakott,
vágta neki az ajtón
kutyabejáratot.

Ismertük egymást,
titkunk nem lehetett,
ha kellett, szomszéd
vigyázta a gyereket.

Tárt ajtók mögül
varrógép zakatolt,
nem tettek a nők
szájukra lakatot.

Udvaron virágok,
színes bujaság,
olaszos idillben
száradó ruhák.

Egy virágot letépek,
Isten éltesen
Névnapodon, anya!
...

Megkönnyezlek
Téged.

2014. 11. 25.

Parnasszus

Kosztolányi,
bár nagyon beteg,
tudná értékelni
minden versemet...

Szája szegletében
bujkáló mosoly,
unokájának tekint
a Parnasszuson.

Szent Péter kulcsai közt
csendesen matat,
meg ne zavarja
találkozásomat.

Ez volt a tét,
a többi időtlen
néma lét.

2014. 02. 22.

Adventi filozófia

A lucfenyő
illata régi
gyermekkoromat
képes felidézni.
Túje hullik
hamar,
felettébb zavar.

A műfenyőtől
nincsen illat,
illúzióromboló,
egész évben
kamrában áll,
nem erről szól
a hagyomány.

A gyerekek
felnőttek
és ha nincsen
unoka,
magamnak fát
nem díszítek
soha.

Ajándékom
magam veszem
úgy október
közepén.
Szép lenne, ha
elkísérnél, erre
még számítok én.

Kacatokat
nem tűrök meg,
ez a fő szabály,
felesleges én
lehetek,
ha jártatom
a szám!

2015. 12. 19.

E világ

A sün tüskét növeszt,
a bogár meg páncélt,
verset ír ki költő,
vértezettnek lássék.

Fegyverem is egyben,
vitézi a tettem,
e világot én már
szavakból teremtem.

Ami szépségem van,
kiteszem, hogy lássák,
pajzsomnak fényében
Teremtést csodálják.

Társtettesek vagyunk,
a Jóisten és én:
Ott voltunk mindketten
világ születésén.

2015. 11. 08.

Karácsony Kosztolányival
(*elképzelt részlet A szegény kisgyermek panaszaiból*)

A szívemben újra
karácsony van,
és nagy pelyhekben
hull a hó.

Nem érdekel a kinti
locspocs,
itt benn ünnepelni jó.

Anyám jön látogatni
hozzám,
érdes kezével simogat.
Felkeresem
a temetőben az ismert
sírokat.

Találkozom azokkal,
kiket szerettem, és kik
szerettek nagyon,
eltűnődök hosszan,
némán, hallgatagon.

Nem érdekel más
mit gondol,
az én ünnepem
belül ragyog.
Ajándékom a Jézuska,
kit körülvesznek
az angyalok.

Hozzám a lármátok
nem ér el,
kik népszerűek
vagytok és nagyok.
Engem itt senki
nem ismer, és
nagyon, nagyon
kicsi vagyok.

2015. 12. 22.

Tavaszi

Várom az erdő szélén
jöttét fecskemadárnak.
Szép tavasz szólít,
víg dala szárnyán
repdes a gond is.
Fénylőn, zöld üde
fű nővi át
a réteket is már.
Pajkosan játszik
a szellőgyermek
a fáknak örülve,
és csobogását
hallani vélem
friss patakoknak.
Bokrait őrzi
zsenge levél,
árnyékába
bújik a fény.

1964-1968

Advent

Hogy ne üljön
agyamra szürke köd,
ezért szorgosan
dolgoztam, mint
a hangya,
verset írtam
egész délelőtt,
csak azt kívántam,
hogy hagyj
magamra.

Jelenléted nem
ösztönző,
sőt, mi több
befagyaszt.
Déli-sarkon
a jégablák
vagy szíved kérge,
ugyanaz.

Persze félreértjük
egymást,
ha nem is akarjuk
érteni.
Milyen jó lenne
egy röpke mosolyt
ajándékolni kapni,
és elhinteni.

Senkinek nincs
nagyobb szüksége
megváltóra,
mint nekem,

hogy mi mindig
hadakozunk,
nem csak az én
szégyenem.

2014. 11. 30.

Élni kell!

Tabletta, kapszula
és porok,
az ember gyomra,
ki tudja mitől
háborog.
A zseblázad felszökik
és csúcsra jár!
Májad és veséd is
kikezdi már!
Reklámot ne szedj be,
jusson az eszedbe,
mind hamis!
Koplj és tégy
az életért
magad is!

Disznóságot, mit
ettél eddig,
felejtsd csak el!
Mozogj, mert élni
kell!

2014. 06. 09.

Öregség

(*stílusutánczat Villon–Faludy nyomán*)

Egyszer csak
löttyedt lesz a mellem,
kiszikkadok,
mint növény
aszály idején,
a pasikra más néz
igéző szemekkel,
nem én.

A nyakamon,
ráncos lesz a bőröm,
viasz színt
kever az időecset,
hajamon a barna
fakóra vált,
míg én riadtan
várom a halált.

Egy pohár vízért
fogok könnyörögni,
és süket fülekre
talál a fohász,
idegenek imádkoznak
fölöttem,
és mezítláb settenkedik
a gyász.

Gyermekeim gyorsan
elfelednek,
ha minden jól megy
sírom se lesz,

emlékemet nem őrzi
senki,
és nekem szobrot se
emel.

2015. 03. 07.

Elfoglalt

Érteném, hogy
nem érsz rá,
ha nem egy
órán keresztül
magyarázod,
ami – köztünk
legyen szólva –
nekem sem
hiányzott.

Legközelebb
nem veszem
nyakamba a
várost, hogy
egy varrónőt
keressek már
most,
mert megvan
az anyag, és
ne én legyek
hanyag!

2015. 10. 09.

Tapintatos dal

Nem rontok
ajtóstul a házba,
ész nélkül nem
csöngetek,
ok nélkül
mobilon se
hívlak,
erre még nem
volt eset.

Tévedés azt
hinni rólam,
pofátlan dög
vagyok,
bennem annyi
a tapintat,
hogy azt el se
mondhatom.

A panaszhoz
nem szoktam
hozzá,
csak tényeket
sorolok,
nem én tehetek róla,
hogy ez makacs
dolog.

Engem lefáraszt
e téma,
jegeljük két évre el,

ha akkor még
élek,
talán nem érdekel.

Punktum!

2016. 06. 04.

Ajándék

Hogy születik a vers? Titok.
Ha elmondanám,
talán még én is lódítok.
Egyszer csak itt van
és ragyog.
Hiszem magamról,
költő vagyok,
pedig valaki súg,
valaki vezet...
A titkok útján
bekötött szemmel
megyek...
Mögöttem a nagyság,
az erő,
gyermekivé válok,
ez érthető.
Köszönöm a rímet,
ritmust, zenét...
ajándékol ezt a
költeményt!

2014. 01. 13.

**Léda elképzelt válasza
az Elbocsátó szép üzenetre**

Ne nevezz néembernek,
és ne plakátolj ki
az utcán!
Nem szolgáltam rá,
hogy versben ostorozzál.
Kétszáz év múlva is
hangos lesz tőled
Párizs,
engem meg utálnak
miattad máris.
Szégyelld, Ady Endre,
hogy bánsz a nőddel!
Lotyókkal fetrengtél,
tudom, énelőttem.
Üstökösödnek én
adtam a fényét,
én képzeltem
veréb, sólyom röptét!
Én mutattalak be
mindnek, aki számít!
Minek is jártatom a
szám itt?!

Ha én nem látlak meg,
névtelen kis senki lennél
és nem Ady Endre.
Elmegyek én, Bandi,
de térj végre eszedre!

2016. 12. 26.

A boldogságért

Csak azt tudom,
hogy boldog leszek.
Mitől?
Nem válaszolhatom
neked se meg.

Fejembe még a
terve sincs,
de már tudom,
hogy drága kincs.

Hiába nézel
kétkedve, bután,
meg fogom találni
Pesten vagy Budán.

Kacagni fogok
gyöngyözőn,
ahogy pezsgőben
a buboréközön.

Mitől?
Mit számít az!
Legyen a boldogság
igaz!

Ha kell lejáróm
a lábam és
egyszer csak felkiáltok:
Megtaláltam!

2016. 01. 25.

Palacsinta

Olaj serceg,
kissé füstöl,
gázláng felett
serpenyőstül.

Amíg sült a
palacsinta,
versem gyűrtem
galacsinba.

Tányérodon
van az első,
tölteléke
tizenkettő.

Diós, mákos,
mézes is,
savanyú és
édes is.

Töltsd tele a
begyedet,
ne fogd vissza,
egyetek!

Gyúrött cetlin
a titok,
nem tudhatod,
hogymi volt.

Meg nem fejtéd,
úgy marad,
fúrhatja az
oldalad!

2014. 03. 18.

Lenni vagy...

"Lenni vagy nem lenni,
az itt a kérdés."
Az egész életünk
mindvégig kísértés.
Néha ezt akarjuk,
néha azt,
mindenki másban
keres vigaszt.
Az álmodó ébredni
vágyik,
az éber szunnyadna,
míg el nem ér az
ágyig.
Ki mondja meg,
mi lesz a mérték?
Az álmodót az éberek
utól nem érték.
Lehet fantaszta,
őrült vagy bűnös
nagyon,
bocsássatok meg neki
egy napon!

2017. 10. 25.

Tanács

Jó lenne már
túl lenni a
rosszon,
felülről nézni
minden galibát.

Tanácsot adni
fűnek és fának,
hogy ne kövessen
el ő több
hibát!

Emlékezni
nagyon-nagyon
könnyű,
okosnak lenni
hálás kis szerep!

Azt hiszem, hogy
jó tanácsot
osztok,
közben én is
eltéveszthetem.

A tanács sajnos
megfogadhatatlan,
a bölcsesség
pedig
csak ámítás.

Legjobb, hogyha
szívedre
hallgatsz,
tedd azt, amit
te is jónak látsz!

2015. 02. 18.

Kukát ide

A tárgyak elborítanak,
a szekrény sor megöl,
ezt a sok kacatot
nem bírom elől.

Egy nagy kukát ide,
mindent belehányok!
A szelektálásra
van néhány ok:

A cuccok nagy részét
nem veszem fel soha,
nem is értem minek
ennyi felesleges ruha.

Mikor kéne, soha
nincs egy rongyom,
most megőrjítene!
Na, de majd megoldom!

Egy nagy kukát ide!

2016. 11. 21.

József Attila 109. születésnapjára

Az áprilist úgy képzelem,
mint bakfist,
ki folyton énekel,
kissé szeles, kelkótya* vagy
dilis,
kinek semmi fontos dolga
nincs.

A fontos, hogy ő van,
kezében vad csokor,
meghajlik előtte minden
bokor.

Ha jó napja van, csengőn
kacag,
majd megáll egy sír előtt,
és könnyet ejt a porba.
Olvassa neved: József Attila,
született, élt, meghalt
egy napon,
s itt hagyott minket
versekkel gazdagon.

Mondd, Attila, e némaságot
hogy bírod?
Mikor szavak zenéje volt
sorod;
sorsod, sorod, kacajod,
egyszer csak a csitri lányt
elhagyod.

* szándékos szótorzítás

Emléke él szívünkben
és a verse is,
ejts egy könnyet érte
majd te is.

2014. 04. 11.

Hitvallás

Ha lebilincsel,
fogva tart a téma,
arról verset kell
írni még ma.
Nem hagyom kihűlni,
olyan, mint az étel,
ha melegen tálalják,
úgy fogyasztom én el.
Ha dallam nem csendül
szívemben,
ha jéghideg van
belül,
mégpedig kietlen,
nem írok le semmit,
átok lenne rajta.
Nem vagyok grafomán,
inkább művészfajta,
nem kilóra mérem és
nem is darabra.

Az én versem sose lesz
abrakadabra.

2018. 01. 27.

Vidéki idill

A vidéki idill
szertefoszlott
amint a szomszéd
haza jött.
Kocsiajtók csapódtak
tüstént, és
káromkodással
telt a délelőtt.
Persze én egy szót
se szóltam,
nem kell tűzre
olaj,
ők annál inkább
töltötték szóval a
szerintük uncsi
csendet, és ihaj!

A tó tükre szinte
torz lett,
a fűzfa ága
felfelé meredt,
mint kutya szőre,
ha vicsorogva támad,
és gondolkodik,
harapjon-e.

Hát így élünk mi itt
vidéken,
zajos városok megett.

A szomszéd
nem költözik el.
Értitek?

2017. 03. 18.

Arc

A puszta létért
harcolok serényen
– levegőt, csak levegőt! –,
mert sárba taposták
tisztá lényem,
és összetört, és összetört!
Ember voltomat nem nézték,
tárgyakban élek, mint a
fáraók,
de ők a jók, de ők a jók!
Csak az enyém, amit most
szorítok,
s az arcom, e harcon
elveszett.
Mindig azt mondtam
eddig, hogy szeretném,
mint egy gyerek.
Fel kéne nőni végre,
mondani, hogy akarom,
hogy síromra ne legyen
vésve: Aki itt nyugszik,
az egy barom.

2020. 05. 06.

Dalocska

Tartozom egy
vallomással:
A szívem ócska
ketyere,
ha nem vigyáz
a dobbanásra,
az ember csak
egyszer hal bele.
Illúzió az infúzió,
a sok szörnyű
stressz minek?
Ha valaki egy
jó szót kimond,
egyedül
ez éri meg,
a többi nem ér
fabatkát se,
nem kell gyógyszer,
nem kell szirup!
Nekem csak egy
jó szó kéne.
Legyen köztünk
mindig béke,
legyen mindig
szeretet,
a többi nem ér
fabatkát se,
egyedül
ez éri meg!

2014. 12. 22.

Könnyű dal

Egy életem van
és neked se több,
ne szomorkodjunk
egész délelőtt.

A kerge álom
véget ér hamar,
Vágyak tengerén
valóság a part.

Mi ajándéknál
kedvesebb: mosoly,
s elsimítva bennünk
– ha lenne – fájdalom.

E dal legyen az ír,
ha rossz nagyon,
a nap ragyogjon
minden alkonyon.

Ne gondolj másra
míg veled vagyok,
ne bókold másnak,
míg én itt vagyok.

Csekély e kérés,
nekem ennyi kell,
ha nem vállalod,
felejts engem el!

2015. 08. 13.

Tükröm, tükröm

A reggeli szertartás
hosszúra nyúlik.
Már nem kapkodom
fel a ruhám,
megfontolom mit
veszek magamra
ezután.

A kényelem és az
egyszerűség fontos.
Színben világos, hogy
kedvem is legyen.
Kávé mellé a kellemes
híreket szeretem.
Elolvasom a tegnapi
versem, átbogarászom,
hátha találok benne hibát,
húzok belőle pár sort,
és memorizálom.

Kis torna az agyamnak se árt.
Aztán az órára nézek,
Úristen, tizenegy!
Hogy elmegy a nap,
mióta öregszem!
Veszem a kabátomat,
irány a bolt.
Egy új vers már
dörömböl valahol.

2017. 04. 07.

Nyüzsögnek

Nyüzsögnek a madarak,
óraszám nézem,
nem győzők betelni,
elbűvöl egészen.

Fészekrakást játszik
két pici gerle,
a párjával pedig
mintha ingerkedne.

Cikkan egyet balra,
Cikkan egyet jobbra.
Eltűnik hirtelen,
majd felbukkan újra.

Nem csak a gerlepár
az, aki játszik,
van itt két szarka is
tüsténkedik máris.

Varjú, rigó, szarka,
nem városi madár,
a szabadban marad,
ha eleséget talál.

Fejre állt a világ,
semmi nincs a helyén,
még jó, hogy csak
madarakat figyeltem én.

2019. 04. 09.

Vízi ballada

Ezt a verset
nem is írtam –
a medencében
hangtalanul
zokogtam, sírtam,
folyt a könnyem,
nem kellett, hogy
letöröljem...

Hihették, hogy
vízcsepp csordul.

Nincsen index,
nincsen vizsga,
nincs tanár,
ki összeszidna...

Megbuktam
mint jó anya,
s méreg minden
gondolat,
mi magzatom
körül matat!

Vers az egyetlen,
mi érdemem!

Én ezt értem el!

2014. 03. 12.

Hol az Isten?

A szívem tört
kalapál,
azt mondom,
ami fáj nekem,
teszem, amit
muszáj.
Mint valami
próbán,
tüket szúr belém
a fájdalom,
a tarkómon, a fejem-
búbján,
a mellemen is
áthatol.
Az utolsó porcikám is
csalánverte szörnyű
seb,
rák az ollójával
piszkál,
villám a napnál
fényesebb!

Nem tudom mi a
dörgés,
még nem jutott
fülembé el.

Hol mászkál az
Isten?

2015. 06. 17.

A gyökér én vagyok
(lányomnak)

A gyökér én vagyok,
és Te vagy a lomb,
ha engem megtagadsz,
magad leszel halott!

Ha tükörbe nézel,
arcod csak homályosan
láthatod,
ha nem vagyok
mögötted ott.

A nap aranya
ne vakítson el,
neked gyémántokat
hozok, ha kell!

Ha sárban állok nyakig,
lásd tisztaságomat,
ne hallgass senkire,
csak szeress engem, s magad!

Mert mi egyek voltunk
és leszünk!
Míg a világ – világ,
egymás nélkül
nem létezhetünk!

2014. 03. 12.

Lovagdal

Most elmegyünk – talán örökre.
Királynőm, fény és pompa vár!
Birodalmam, mely hatalmas,
túl az Óperencián!

Lábad nyomába lép a szellő,
s kísérek én, a hű lovag,
még fala sincsen palotánkban
nem is lesz nálunk boldogabb!

Mosolygó arcod fény övezze,
pacsirta zengje szép dalát,
királynőm leszel, Te kedves,
és én leszek majd a király!

A hatalom, a fény, a pompa,
nagyon sok év gyümölcse ez,
ezernyi könyvből azt tanultam,
hogy legyek trónra érdemes!

A békét itt se adják ingyen,
a politika tudomány,
akinek nincs ujjába csínja,
az bizony nem lehet király!

1964-1968

Ébredés

Álmodtam egy lányt,
aki Te vagy,
aki céltudatos,
és akit mindenki
nagyra tart,
kinek külső és
belső tartása van,
aki erős lélekben,
és akar –
felnőtté válni,
az életpáston
küzdelmet állni;
kinek már nem kell
fogni a kezét,
aki soha nem
veszti el esztét!
Ne mondd, hogy
álom volt, és itt
az ébredés,
légy felnőtt valóban,
célnek ez nem kevés!
Te ébredj fel,
hadd hajtsam én
álomra fejem, és
engedd, hogy álmom
nyugodt legyen!

2014. 01. 17.

Lomtalanítás

Tornyosul a sok lom,
guberálók hada jár,
nem is gyalog és nem is
Ladán.

Ami másnak nem kell,
itt most lazán elkel.
Egy ápolt hölgy, fülén
mobillal,
lelkesen navigál valakit,
aki mindjárt itt van.
Két hokedlit ölel
magához,
látszik, hogy vonzódik
a valódi fához.
Nagyon praktikus darab,
nem lenne jó, ha itt marad.

Mindenki higgadtan matat,
nincs hajcihő, mint máskor,
az egyetértés csendje leng
utcahosszat, akár a zászló.

Boldogan hunyorgok
a napba,
mert nyugalom
és szép idő van ma.

2017. 09. 30.

Psota

Elpattant húr vagyok
egy kopott zongorán,
köröttem zúg a taps
és zeng a dal,
én hallgatok csupán.

Emlékem itt hagyom,
és végleg elmegyek,
ki szeret, szívébe zár.
Maradok naiv gyerek.

Égi színpadon
vár a főszerep,
Nagy Rendező hív,
hold világítja meg.

Körhinta forog,
verkli nyekereg.
Egy könnyecsepp amit
ejtesz, elég! Megyek.

Már nem vonz a föld,
a vágyam égig ér,
enyém a galaxis,
szívekben élek én.

2016. 02. 28.

Széljárás

Ha felöltözöm
melegem van,
ha levetkezem
fázom.
Hogy odakint
milyen idő,
függ a
széljárástól.

A szél pedig
erősen fú,
pedig ez nem
kása,
áprilisban
megengedjük,
ez az ő szokása.

Télikabát
nagyon meleg,
a bőr pedig
izzaszt.
Szél ellen nem
lehet...
Régi szólás,
ma is remek!

Strófáimra pontot
teszek.

2017. 04. 29.

Kés

Nagymamámé volt e kés,
ő itt van velem,
ha szelek egy kis kenyeret,
rá emlékezem.

Egy időben divatjamúlt,
akkor se untam el.
Rozsdamentes kis kések közt
kedvencem nekem.

Talán több száz évesnél is,
de mit számít a kor,
ezt a nagyí érintette,
csakis róla szól.

Kés másképp:

Sok rozsdamentes
puccos kés közt
egy százéves lapul,
szerény, ezüstnyelű jószág,
önélezős, ahogy mondják.

Ha megérintem,
életre kel a nagymamám,
mert ő hagyta rám,
minden szelet kenyér dalol,
Minden dal róla szól.

2017. 08. 15.

Várakozással telik

Várakozással telik
el a nap,
szinte minden
jöhetne hamarabb.
Várakozunk villamosra,
buszra,
van aki csodára vár,
aztán örül, ha megúsza.

Orvosra is hónapokat
várunk,
aki tényleg beteg,
meggyógyul magától.
Várólistája van
a fodrászoknak is,
felkerülni rá,
egy újabb dátum
megint.
Ha korán van,
még nem írnak bele,
ha késő, már a lista
betelt.

Örülj, ha a valamiden
luk van,
ne reklamálj abban a
minutban.

2018. 04. 27.

Hordó

Egy rokonom,
aki borász volt,
óriás hordóban
akarta tárolni
a bort.

Csináltatott is egy
akkorát,
hogy nem fért a kitárt
kapun át.

Szétszedni a hordót
sajnálta,
miatta ő úgyis
a kaput okolta.
Azt bontotta le....

Szomszédok, rokonok,
készséges népség,
a hordót görgetve
udvarba kísérték,
ott ittak áldomást.

Ha a hordót nem is,
a bort gurították
tovább...

2015. 03. 02.

Kávévers

Kávéval
kezdem a napot,
eggyel több ok,
hogy kávéverset
írjak,
kihagyva a cukrot
és a tejszínhabot.
Egy kis fahéj
csupán a fűszer,
mi megbolondít
minden reggelit.
A nyugalom
szigete asztalom
sarka,
nem tolong senki
reggel itt.
Na persze a kakas
se kukorékol,
javában alszik
még a ház,
csak az én ablakom
világít,
csak az én tollam
kaparász.

2015. 05. 26.

Kincses dal

Tartsd kincsnek
megélt éveid:
megannyi
tapasztalás.

Az ősz hajad
se számít,
ha engem szeretsz
és senki mást.

A szemed még
mindig ragyog,
mint hajdan,
ha rám veted.

Légy velem minden
utamon, szeress!
Kinek hű társa
van, elégedett.

Ha a rajongás
múlt, van szeretet,
a legfontosabb
Te vagy nekem.

2015. 08. 16.

Eső

Csendes eső
permetez,
csöppen tőle
az eresz.

Nem hajlítgat
fát a szél,
lombja nehéz,
földet ér.

Fürdik a sok
zöld levél,
tócsa áll fa
gyökerén.

Elbújt a nap
az égen,
szennyos szürke
esőt érlel.

Kedvünket is
megszegi,
szavunk se lesz
estelig.

2016. 07. 16.

Végén

Olvasni még csak tudnék,
de ülni nem tudok,
ez a fránya öregség
rohadt egy dolog.

Az ember ha orvoshoz jár,
nincs sok ideje,
patikában telik el
a nap másik fele.

Gondoltuk a nyugdíjas lét
egy nagy vakáció,
azóta is kutatjuk, hogy
mi ebben a jó.

Talán az, hogy szebbnek
látjuk az elmúlt ötvenet,
remélünk még ugyanennyit,
pedig nem lehet!

A végén majd megbékélünk,
így jó, ahogy van,
úgyse tudunk változtatni
azon ami... van.

2017. 08. 15.

Annyi

Annyi volt a zápor,
hogy gőzöl a tető,
a földön nincs tócsa,
csak a pára nő.

Szaunában érzem magam,
tapad rajtam a ruha,
levegőt is alig kapok,
ebben a szűk odúban.

Tágas lenne a világ,
ha nem fájna a lábam,
sok helyre mennék még,
amerre nem jártam.

Képzeletem lendül,
sajnos nem a lábam,
én csak botorkálok
ebben a világban.

2018. 08. 06.

„Elmúlik egyszer”

A varázsgyűrűt
átadom,
bevésve két szavam.
Egy életre jegyezd meg,
és élj csak boldogan!

2016. 11. 05.

Barátság sorsa

Nekem se kellesz,
neked se én!
Jó barát voltál
az elején.

Hittem, hogy az vagy,
mert hinni jó,
tisztá a szándék,
akár a hó.

Más lett belőle,
volt egy kis kavar,
kitetszett belőle,
közénk áll hamar.

Nincs semmi baj, csak
mást hoz az élet,
a nyitott könyvből
egy lapot kitépek.

2016. 11. 21.

Vesztünk

Mennyi izgalom,
micsoda kapkodás!
Jön a lányunk,
fut a konyha,
mi ugrálunk.

Sose tudjuk
mi okozza vesztünk,
de főzés közben
simán összevesztünk.

2016. 12. 18.

Korhatár nélkül

Tavaszi van,
korhatár nélkül,
a lélek nem öregszik
és nem vénül.
Virághoz illat,
rügyhöz pattanás,
szívhez szív tartozik,
és még dobbanás.
Elakad a szó,
lélegzet kihagy,
most a szív uralkodik
kevés az agy.
Hány éves is vagy?
Kit érdekel!
Tavaszi van városban
és réteken,
neked nyílik
minden virág,
tiéd az egész világ.

2020. 03. 22.

Hidegháború

Ülünk az asztalnál
egymással szemben,
szó nem esik köztünk
egy sem.
Kezünkben zörög
villa, kés,
nyelvünk hegyén
a szó pedig
kimondásra kész.
Nem törjük meg
a csendet,
az asztalnál
rend lesz.
Némán falunk.
Eddig már borsóval
telehánytuk a
falunk.
Csak nehogy szájára
vegyen a
falunk!

2015. 04. 12.

Lazán

Dúdoltam egy dalt,
mikor az utca
épp kihalt.

2014. 03. 02.

Ne hagyd magad!

Nagy mélységet ne várjál tőlem,
egy dalba nem fér minden bele,
a bölcsességet két kézzel nem szórom,
nem oldom meg az életed.

Ha könnyezel, rád mosolygok,
megmutatom, hogy mégis süt a nap,
a boldogság apróságon múlik,
lépj egyet, és ne hagyd magad!

2016. 08. 15.

Rózsa

Hervatag áll,
ki tudja meddig
volt a boltban.
Most ablakomban
rostokol szegény,
nyaka hústűvel
átszúrva.
Meddig marad,
büszke szép?
Még kecses,
vizébe sót
és cukrot tettem.
Egy legyecske
zsong körötte
önfeledten,
és boldogok.

2016. 05. 06.

Egy korty klasszikus

Várjuk a festőt,
nincs mit tenni,
fekszem az ágyban,
tétlen, bezárva.
Dobozból élünk,
amíg nincs készen,
rettegünk attól, hogy
itt hagy egészen.
Igyunk egy kortyot,
kis zsibbadás
jót tesz,
spiccesen könnyebb
ejteni könnyet,
kimondani
azt, ami fáj.

2014. 11. 18.

Most

Emléket állítok
a pillanatnak, mint orvvadász
csapdát a vadnak.
Felszikkázik a
jelen
vakufényként,
hogy múlttá
legyen.

2014. 07. 10

Gyász

Az élet véges.
Szörnyű kín
búcsúzni attól,
ki tegnap volt,
ma nincs,
akihez kötődteél
sok-sok szállal,
ezernyi gubancos
fonállal.
Mihez kezdesz most,
halandó?!
Az élet véges,
ez az adó,
kiveti ránk a sors,
hálójában ficáncolunk,
mint kifogott halak.
Kötődéseink fonálát elvágni
csak sorsunknak szabad.

2017. 10. 01.

Téli este

A téli délutánból
egyhamar
este lett.
A hold korongja
ezüstpásztát himbál
a kémények felett.

2015. 02. 13.

Félsz

Ő, aki elmegy, és
rágja félsz,
egy pillantással
rám se néz.

Más a fontos,
a randin pontos.
Jól érzi magát
valahol pont most.

Koccintgat evvel,
koccintgat avval,
és sápítózik
ott, ahol baj van.

Sose téveszti
a megszólítást,
van humora,
nem is vitás.

Mindenki várja,
mindenki félti,
a társaságban
egyetlen férfi.

2018. 07. 05.

Hagyaték

Megkérdeztem a szabót,
hogy fizessem a zakót.
Egyet hoztam anyagában,
másikat meg javításra.
A válasza egyszerű,
annak, aki épeszű.
A javítást rögvest kell fizetni,
nehogy meggondold magad,
s nyakamon hagyd rongyodat.
Az új anyag nagyon drága,
időd is megy a próbára.
Ha már ennyit belefeccölsz,
tót zicher, hogy ez nem blöff!
Most már biztos érte jössz!

2014. 11. 02.

Zene

Faltól falig vonaglik
a zene lomha teste,
a téglák likacsain át
kilép a hűvös estbe.
Önmagába fordul,
meg újra vissza,
s a csendet szürcsölőn
felissza...

1964-1968

Beszivárog

Valami mindig
feldúlja a várost,
hol fesztivál van,
lomtalanítás most.

Kerülgetjük egymást,
nagy a tömeg,
ép bőrrel megúszni
kész örület.

Felmegyek, magamra
zárom az ajtót,
kirekeszteném a világot,
ha volna rá mód.

Beszivárog küszöb alatt,
kulcslyukon és résen,
nem lehet elbújni előle
sohasem egészen.

2018. 11. 10.

Tüneti kezelés

Ha kikapcsolod
a piros lámpát,
attól még jön a
vonat, csak nem
látják.

2018. 07. 22.

Szomj

Örvénylik a levegő
a remegő föld felett,
sír a szomjúság, és
fényben úszó porszemeken
nevet a csend.

Ökörnyálakon nyújtózó
nyugalom felett
ezüst csillogással
szeret a csend.

1964-1968

Hőség

Fekszem és várom,
hogy múltjon a hőség.
Magányom, ami
elszigetel.
Szívemben belül a
keserűség,
mint barackban a
mag, ül a hűség.
Ostobaság. Oly régi,
mint egy várrom,
hogy elmúljon,
hiába várom.
Forró levegőt kavar
a ventilátor.

2015. 07. 19.

Variációk

Dacolva elemekkel
és velem,
e nagy melegben
tarhonya levest
főz a párom.
Mindenáron.

...

Negyven fokos kint
a hőség,
bent fő a leves
és a fejünk,
erre a melegre
rámegyünk!

2015. 07. 23.

Ha hatvan is

Ha hatvan is elmúltál
egyszer,
gondolni kell rá,
mi lesz,
ha megöregszel...
mert most még futsz,
mint a nyúl,
de mi lesz,
ha bealkonyul?

2013. 04. 17.

Páva

Egy szál magában
sétál a páva,
ha farktollát
kitárja, már
nem fér mellé
a párja.

2017. 07. 05.

Széljegyzet

(Néró költői versenyének meghívójára)

Jaj nekem, ha jobb vagyok,
és akkor is, ha rosszabb!
Kétszer születtem volna meg,
ha sose lenne holnap!
Nem kéne babérkoszorú,
csak meghagyná életem...
én, szegény nyomorult,
ezt nem remélhetem!
Tehetségében eltökélt,
kétsége sincs talán,
hogymint versenyt minek írt ki,
mindannyiunknak talány.
Tudjuk, migrén gyötri,
kínjában hempereg.
Hogymint gyógyír a fejünk?
Szegény – beteg!

2014. 08. 15.

Kérdés

Mikor lesz tél,
azt kérdezed?
Hát tavasz jön,
érzem a réteken...
A szélgyerek
bukfencet hány,
és vígan dalol,
talán már most is
tavasz van valahol.
A tar fák kopár ága mered,
de virágot álmodnak a
gyökerek.
A friss patak habja
együtt fut veled,
ha a partján
követni mered...

2014. 01. 11.

Rigófütty

Már hajnalban
zeng az ének,
a város rigófüttyre
ébred.
Itt a tavasz,
hirdetik.
Elmúlt a tél,
jó nekik.

2017. 03. 15.

Kisember boldogsága

Boldogság, ha elég a
nyugdíj,
és öregnek nem kell
járókeret,
ha fiatalnak van
munkája,
és nem szorul
szülői támogatásra.

Ha nincs a családban
krónikus beteg,
ha valaki ráköszön
ismeretlenül.
Néha ünnepelni vágyik,
eltervezni,
mi lesz holnap.

Kéne egy csipet
remény,
hogy ne szorongjak.

2016. 09. 24.

Két aforizma

A humor univerzális gyógyszer,
be se kell venni.

A humor egyenes út a felemelkedéshez.

2015. 03. 17.

Hamis

Ha ígérek, betartom,
nálad szép szó,
semmi más.
Úgy vettem észre,
manapság nem
szégyen az, ha
nem szokás.
Minden képlékeny
lett és minden hamis.,
nem csak a
hangodon érzem,
az vagy magad is.
Sajnálom nagyon.
Szerettem volna hinni
benned,
te voltál, aki nem
engedted.

2018. 06. 14.

Ború

Itt minden nyúlós
és ragad,
mint egy varangyos
teste,
elcsúszik rajta majd,
ki tátott szájjal a
holdat leste.

2015. 08. 27.

Aprócska dal

Az állvány is omlik,
akár a vakolat,
áztatta eső és
nyűtte fagy.
Régi, köröndi ház,
jól vigyázz, ha
ha arra jársz.

2018. 06. 21

Tél

Hókutya a háztetőn,
csöpög az eresz,
aggódva füleli,
vele mi lesz.

Bundájába túr
a szél, incselkedik,
bordája látszana,
ha nem lenne cserép.

Felhőket vigyáz
kuvaszként fehéren...
szél cikázik,
fűtyül a kémény,

Ami nem volt:
Jön a kemény tél.

2014. 02. 01.

Trilla

Virágos ág lennék
a fákon,
kit sóhajtásnyi
szél kísér,
karol a napsugár
ha fázom,
s a lombok zöldje
mind enyém.
Bogárka szállna
szirmaimra,
kit mézek drága
nedve vár.
A barna földből
édes illat –
a fészekből most
trilla száll...

1964-1968

Biztatás

Merülj mélyre,
mint a bűvár,
keress szíved
mélyén jót már.
Ne akarj
fél szívvel élni,
önmagad légy,
a régi!

2016. 06. 19.

Hosszú

Nyomokban hó
és tócsák a járdán.
Kerülgetem őket,
felspriccel a sár rám.
Napsütés.
Hunyorgok árván,
mint a rügyek,
tavaszt várván.
Mert hosszú volt
a tél.

2017. 02. 04.

Kölcsönösség

Mosolyért mosoly jár,
és nem adom ingyen,
igaz szóért akarom,
hogy nekem mindenki
higgyen!
Csak a tehetetlen
csecsemőtől nem
várok el semmit,
kit szeretek, szeressen,
akkor is, ha Isten!
Bizalmamat ne játszd el,
mert haragra gerjeszt,
jaj neked, ha egyszer is
el kell vennem tőled!

2015. 10. 07.

Visszatért a tél

Visszatért a tél
csak egy pár napra,
a fagy kemény,
mintha maradna.
Összébb húz rajtam
sálát, kabátot a szél,
rákérdeszek, mégis
miket beszél.
Ha fűtyül, sapkám
fülemre húzom,
ha fűj, tartom a
hátam, úgy megyek
úton.
Ha legyezget csak,
várom a tavaszt,
fülembé súgja
mindig ugyanazt:
– Élni jó és élni szép,
felejtse a rosszat
némiképp.

2018. 03. 18.

Tömören

Nem minden az,
aminek látszik.
A pásztor farkas,
a bárány hiánycikk.

2018. 08. 28.

Lángol

Fúj a szél a szobában,
megy a ventilátor,
olyan meleg van itt,
hogy a szék is lángol.

Ruhátlan se bírom,
bőröm is levetném,
elrontja az egész napom,
reggelem s az estém.

Kimenni sincs kedvem,
ide vagyok kötve,
szívesen kiszöknék
a novemberi ködbe.

Augusztus elseje van,
úgy tűnik, örökre.

2018. 08. 01.

Időmilliomos

Ha neked annyi időd sincs,
hogy felvedd a telefont,
mit akarok tőled én,
akit a pók is telefont.

2014. 12. 04.

Túlélés

Ember nem éri fel
ésszel,
hogy vadgalamb
háló mögött
fészkel, amit
galambtalanítás
címén rakott fel
drága pénzen.

Turbékolásuk
a házat felveri,
sose lesz csend,
ez nem emberi!

Vigasz legyen,
hogy a természet
közel.
Tanulj túlélést
eszközeivel.

2017. 05. 27.

Gombóc

Kíváncsi volnék,
hogy tudom
rímbe szedni,
hány gombócot
tudok megenni.

Az első kicsit
csupasz jószág,
olyan akár a
valóság.

A második
idétlen, szögletes,
azt mondja kapj be,
ne nézegess!

A harmadik dundi
és jópofa,
tetején cukor
az olvadó csoda.

A negyediken
lekvár díszlik,
nem teljesen
öncélú dísz itt.

Az ötödiken
sok a morzsa,
ez nem éppen
fogyókúra!

Folytatnám a sort,
ha lenne hely,
gyomrom úgy tele,
hogy ez már röhej!

2014. 10. 26.

Nem leszel húsz éves

Nem leszel húsz éves, bármit csinálsz.
Itt ólálkodik csendben a halál,
szivarja lassan csonkig ég,
ki tudja pokol vár rád, vagy ég.

Egy táncra kér, nem mondsz nemet,
int a zenekarnak, hogy mehet.
Vállára hajtod lazán fejed,
és engedelmesen követed.

Nem leszel húsz éves bármit csinálsz,
elröppent a nyár s az ifjúság.
Holnap is nap lesz, de nem neked,
szépen a múltat elengeded.

Több volt a bánat és a gond,
mint szépség és jószág, te bolond!
Vissza ne kívánd azt, ami volt,
változtál persze, így lettél holt.

2020. 07. 09.

Akkordok

Porszem vagyok,
mit felkap a szél,
szemedet szúrja,
ha visszabeszél.

2016. 01. 13.

Szombat délutáni eső

Fénylik a háztető,
kémény árnyéka
egyre nő.
Tar ágak fáznak
az udvaron,
hiányzik a lombjuk
nagyon.
Ma visszatér a tél.
Ne bomolj te rügy,
ne bomolj virág!
Foga lesz a fagynak,
lesz majd, ami rág.
Kutyám se zavarnám ki
– ha lenne.
Ebben az időben
jobb bent a melegben.

2018. 03. 17.

Uram!

Legbűnösebb a pásztor,
ki nyájára farkast enged.
Uram! A megváltást
meg kell ismételned!

2018. 08. 28.

Varázs

Az Isten velem van,
a szépség bennem.
Néha varázsolok,
mióta költő lettem.

Cilinder helyett
a szívemből
húzok,
jobb ma egy vers,
mint holnap egy
túzok.

Az a kis kölyök
bennem diktál,
én csak írom,
ládd azt, ami
itt áll.

Micsoda szépség!
Micsoda álom!
Micsoda merészség,
hogy ezt kitalálom!

Ez a vers semmi.
Ez a vers a világ.
Ez a vers Isten,
hozzá írok imát!

2017. 11. 01.

Rivális

Írtam egy remeket,
azóta is remegek,
hogymeg fogom
felülmúlni ezeket.
Magammal vagyok
versenyben éppen,
remélem megúszom
épen.

2018. 01. 21.

Csendélet 1.

A lágy tojás
feltörve vár
az asztalon,
kis tányéron
nagy
kenyérszelet.
A bögre kávé
tetején, kis hab
díszileg,
a lassan engedő
vajon morzsa.

Egy muslica
körtáncot jár
a méz körül,
és nézd, örül.

2016. 01. 10.

Pára

Rügyek pattantak
csipkét terítve a
fákra,
széles égbolton
felhőket kergetett
a szél.

Én, aki minden
léptedet vigyáztam,
elengedlek könnyedén.
Már nem harcolok,
nem tartalak vissza.

A napfény a párát
hamar felissza, és
tisztá lesz az ég.

2017. 03. 31.

Elfogadás

Vagyok nemsokára
hetven,
nem tagadom, hogy
én is öregszem.
Nem leszek festett
múmia.
Az életnek is
el kell múltnia.

2015. 09. 07

Május

Május van,
hétágra süt a nap.
Hatalmas repceföld
a világ, hol méhek
donganak.
A rét millió
virágtól tarka,
tóparton már
nyílik a barka,
árvalányhaj és
gyöngyvirág,
kezedbe színes
csokrot ad.
Szél kacérkodik
veled,
hol öltözől,
hol vetkezel,
és füttyölsz a rigóval,
mert nem lehet betelni
ennyi jóval.

2017. 05. 02.

Nyárutó

Mutatóba kisütött a nap,
de már nincs meleg,
suttogóra fogja:
– Ne félj, nem perzselek!
Gyűlnek a felhők az
égen,

bárány és sötét tekintetű
zápor.
Melyiket kapjuk
nyakunkba, nem
tudjuk igazából.
A szél szeszélyes,
klimaxos némbor,
cibál vagy simogat,
nem döntötte még el.
Ablakom előtt
hajladoznak ágak,
nyögik a nyárutót,
amit a lomb
ki nem állhat.

2018. 09. 24.

Tétova kísértés

Nem leszek okosabb
akármit lépek,
összezavar már
a sokféle érdek.
A rendszer hibája,
vagy a hiba rendszere,
akármi is legyenek,
nem sokra megyek vele.
Világosan
nem mondja ki senki,
mit lehet, kell, esetleg
nem szabad tenni.
Kapkodok fűhöz,
kapkodok fához,

következik az, hogy
mindenki átkoz.
Visszafele fordul
minden jó szándék,
ettől kezdve már a
halál is ajándék.

2015. 07. 02.

Háztetőn galambok

Az emberek mindent
védenek,
mi nem találtunk
jobb helyet.
Fészkünknek csak
csatorna jut,
nincs sehol egy
nyugodt zug.
Eső esik és szél
füttyöl,
fészkünket varjú
dúlja föl.
Kit nem vitt el a
vad vihar,
fiókát nevelünk
mindannyian.
Ebből áll kis
életünk,
egymásért küzdve
élhetünk.

2018. 07. 16.

A dal születése

Esti sétámat rovom
a szokásos helyen,
a szívemet kell
megpörgetni,
hogy éjjel nyugtom
legyen.
E dal ritmusára
lépdelek,
mi fejemben fogan.
Hogy magányos vagyok,
ilyenkor cseppet sem zavar...
A villasor házait csodálom,
a téren szél füttyöl felém,
mellékutcák félhomályát
járom,
mit ezerszer láttam én.

2013. 02. 26.

Tűnődés

Régi fotókat
nézve, merengek.
Hittem és vártam
a jövőt, ami itt van.
Megmaradt álmaim
ligetében bolyongok,
és emléked fényeit
őrzöm e versben.

2016. 07. 13.

Bizonyság

A kémény tetején
már nem gólya
fészkel,
füstöt játszik
egy felhő
merészen.

Hab a tortán,
illetve égen,
hogy az a felhő
báránka éppen.

Nem tornádót hoz,
nem ver tojásnyi
jéggel,
béget egyet és
elballag szerényen.

Csak ez a vers
bizonyság arra,
hogy itt volt.
Egy mosoly,
egy gesztus...
Hogy is volt?

2016. 07. 15.

Ebéd

Serpenyőben
sül a csirke,
csak kis sóval
ízesítve.

Nem csinállok
nagy felhajtást,
nem vagyok egy
profi szakács.

Ma egyszerű
ebéd lesz,
az is lehet
Ízletes.

2016. 07. 17.

Szilveszter

Ez az év is
elmúlt,
fátylat rá
hamar!
A bűt
felejtsd el
kérlek,
akkor is,
ha mar.

2015. 01. 01.

Ki jön a házamba?

Ha szereted a púdert,
engem ne szeress,
nem titkoltam soha,
hogy nem vagyok
tökéletes.

Azt adom, ami van,
és az nem álom,
aki álmot lapátra
tesz, azt én ki
nem állom,
és minden szavam
igaz,
legyen tiéd – ha
neked szimpatikus –
a gaz.

Ha kellek, ne kertelj!
Az óra ketyeg,
az idő nem viccel,
hanem előre megy.

2015. 10. 05.

Mozgás az élet

Mozgás az élet!
Szólt a kísértet.
Valóban.
Áll a halál,
aki sértett.

2015. 07. 05.

Ki a férfi

(Válasz Csernus Imrének)

A férfit azt teszi, ha tévedett
képes bevallani,
és bátor, ha kell,
és mindent megtesz magától,
mit tenni kell és érdemes,
nem kell nőgatni se!
Eszméit nem kéri kölcsön
és nem adja fel,
és nem lép át azon,
min küzdeni kell!
Szót emel és szót kér,
nem keni el, küzdelmet vállal,
és győzi vállal és
könyökkel is,
ha kell!
Ha vereség éri,
képes szenvedni némán,
a gyengét felemeli,
a jót ellenfelében is felismeri;
nem kérkedik, nem mondja,
hogyan különb
mindenki másnál,
nem indul előbb
a startolásnál.
A keze mindig tiszta,
mellette nő a nő
és nem statisztá!

Csak az lehet nő,
csak az lehet férfi,

ki magát erkölcsi
mércével méri.
Ki az ember nevet
kiérdemelte már.

2013. 03. 07.

Bandi elképzelt viszontválasza Lédának

Párizsi szalonban
készült a ruhád,
így lettél úri nő
és felnézhetek rád.
De honnan a pénz?
Egyiktek dolgozott?
Költői kérdés,
nem komoly dolog.
Te sem vagy különb
mint egy kurtizán.
Az legalább vállalja
amit csinál.
A sok „fontos” ismeretség
nem ágyban köttetett?
Rajta is kaptalak
benneteket.

Volt, ami volt.
Őrizzük meg
azt a képet,
amit alkottam rólad,
és szép lett.

2018. 03. 08.

Öreg

A sarki boltig tartott a séta,
(az öreg lábakat edzeni kell).
Kerítésbe kapaszkodva
nap mint nap küzdött a
gyengeségivel.
A nevét, ha mondta is,
elfeledtük.
Azelőtt derék ember lehetett.
Magunk közt úgy emlegettük,
„öreg”.
Tomboló nyárból
többször is ősz lett,
azóta nem jött felénk.
Emléke legyen áldott...
Szívünkbe zártuk.

2015. 07. 18.

Sirató ének

Minden perc ajándék,
amit itt töltök a földön,
ezt az ajándékot
az Isten
visszaveszi rögtön.
Korunkbéli, ha távozik,
megkönnyezzük rendre,
magunkat sajnáljuk
bizony helyette.
Minden könnycsepp
magunk siratása,

faképnél hagyott az,
aki Isten mása.
Csimpaszkodnék belé,
elkéküljön keze,
szerelmes életemnek
ő volt egyik fele.
Nem szűnik zokogás,
belül hangos jajszó,
hollófekete gyász,
vállaimon
nehéz palást.

2018. 04. 25.

Őszidő

Szél hajlít fákat,
a színes levélkupac
egyre nő,
kerget nehéz esőt felé
az őszidő.
Az est lassan leszáll,
mint jóllakott madár.
Őrt áll,
feszés vigyázzban,
lámpa pislog a
sarkon magában,
fénye lassan imbolyog,
tócsák tükrében
néz egy csillagot.

2017. 10. 27.

Álarcok
(*Karádira gondolva*)

Mosolygok, mert úgy se
lesz jobb,
ha panaszkodom,
megszólnak érte majd.
Ki dicsekszik,
tudd, hogy mindet
hiúság és vágy hajt.
Álarcod jobb, ha más,
ne kérjen számon
senki vallomást.
Álarcodat, ha
leveszed,
tükörnek háttal
fűjj egy felleget.
Így, vagy úgy, de
játszol,
mindig másnak,
máshol.
Legalább magadnak
valld be most,
elment az a
villamos,
elszúrtál
egy életet,
ennél jobban
nem lehet.
Zokogj, ahogy a
torkodon kifér,
ne könyörögj
életért.

Most már minden
elveszett,
elfújnak, mint szél
a felleget.

2018. 06. 03.

Kilátás

Üresen ásít egy
ablakkeret,
kitört az üveg belőle,
lehet.
belátni oda a konyha
felől,
Falnak egy létra félig
dől.
Nem nagy kilátás, ennyi
csupán,
deszkák és lécek garmada
áll.
Néha a villany napokig
ég.
Ugyan, ki járhat erre még?
Azelőtt galamb fészkelte ide,
most szélfűtta hely lett,
hideg.
Szél csapkodja most is az
ablakot,
emlékszik rá, mikor galamb
lakott.

2019. 01. 25.

Tyereskova 77 éves

Fordítva
vettem fel a
hálóingemet,
Az éjszaka
talán
szerencsém
is lehet!

Fejembe fészkelte
egy édes gondolat:
Felejtsd el hamar
a földi gondokat!

Egy űrhajó vár,
startra kész,
kis fülkéjébe már,
ha majd belépsz,
eléd tárul
a csodás látomás,
rajtad kívül ezt
nem láthatja más!

Az életed se drága,
eladnád mindened,
az expedícióra
befizetheted

A gyorsulás
bekövetkezett,
mehet a Marsra
a csillagmenet!

Mert fontosabb
volt neked
mindig a Föld,
a szeretet hatalma
visszalökött.
A szíved vágyat,
földi vonzást keresett.
Térj vissza mindig,
és éld az életed!

2014. 03. 20.

Csapongok

Minden nap
új reményt hoz
és új kiábrándulást.
Néha úgy érzem
elég volt,
majd, hogy mégis
oly csodás.
Mikor fogom
észre venni,
hogy itt nincs helyem,
senkit nem érdekel
mi van velem.
Csapongok, mint
viharban
szirtek között hajó,
irányt tévesztani
nem volna jó.

2018. 06. 18.

Anya és lánya

Légy büszke
arra, ami vagy!
Minden nehézség
ellenére ember
lettél végre!

Felnőtt nő, ki
tudja, mit akar,
kinek életébe be
senki nem kavar!

Nyugodtan húzd
ki magad!
A fejed emeld fel!
Láss messzebbre, ha
kell!

Jól szemügyre
venni valakit,
kit lehet
szeretni –
bátran hajolj
hozzá közel!

Anyának lenni
nagyon nehéz!
Nincs mérleg,
amivel szeretetet
mérnek!

Mégis hiszem,
hogyan megérzed:

Kemény szavakkal
korholtalak,
de szeretetkohóban
olvasztottalak!

Lehet, a gyémántnak
is fáj a csiszolás,
de ha elkészül,
oly csodás!
Briliáns!

Nem lehet összevetni
egy kavicsal,
mit arrébb rugdosnak,
mert belőle
sok van.

Nekem Te vagy,
neked meg én!
Belőlünk nincs több
a Föld kerekén!

2014. 05. 13.

Hajléktalanok

Galambok az ereszen
turbékolnak hevesen,
fészküket mindig leverem.
Jaj nekik és jaj nekem!

2013. 12. 11.

Puskin és a pénz

Puskin négyszáz sort írt
egy hét alatt,
soronként keresett
egy aranyat.

A cárnak még így is
megérte,
a nép rajongott
érte.

Ne hidd, hogy dicsérő
verset faragott,
éppen, hogy ellenzéke volt!

A nép Puskinért volt
oda, ennek ellenére
Miklós cár volt a
szponzora!

Az udvari bálokon
Natália volt „a nő”,
Tatjana körülrajongott
modellje ő,
a költő hitvese.

A bállokhoz
kellenek jó nők és
szép ruhák,
Alexand hagyta
csődbe vinni magát...

A többi gyászos eset
pisztolypárbajban esett...

2013. 03. 10.

Emlékezz majd rám

Nem tudtam, hogy
boldog vagyok,
nagyon vártam
azt a napot.

Sok volt a gond,
sok volt a baj,
egymást gyötörtük,
mint annyian.

Mennyi mindent
elrejtettem
nem létező
kötényzsebbe.

Ma már mindent
megbocsátok,
te voltál a
legszebb álom.

Tiéd volt az
ifjúságom,
arra kérlek,
emlékezzél rám!

2015. 09. 07.

Látszat

A borostyán
felkúszik a fára,
lombja helyett
lombot ad neki,
kiszív belőle
minden nedvet,
de úgy tűnik,
ő védelmezi.

2017. 07. 17.

Béka

A lépcső alatt
egy béka lakott,
léc takarja a
békalakot.

Őkelme csak
lapjával fér el,
hideg szúnyog
lesz az ebédje.

Társa addig
nem lehet,
míg tágasabb
otthont nem
teremt.

A telet itt még
kihúzhatja,
lakáscserét
fontolgatva.

Tavasszal már
dönteni kell,
a béka nász
már nagyon
közel.

Egér cincog,
majd mint násznagy,
titeket is
meghívnálak!

2014. 11. 03.

Álság

Kis hazugságok
és nagy átverések
órája jött.
S én konokul
kitartok sétálva
itt egész délelőtt.
Nem számítottam
másra.
Meglepetés nem ért.
Felkészülve vártam
rád a semmiért.

2015. 12. 02.

Légy büszke rám!

Légy büszke rám,
Mert visszaszáll
rád a fény,
mit sugároz
büszkeséged épp!
Ne görnyedjek
semmi súly alatt,
szárnyaljon szívemmel
minden gondolat.
Mindent megtettem
értetek, méltánytalan,
ha nem értetek.

2015. 12. 31.

Folt

Tapétán egy sárga folt,
a festő már levonult.
Szemem szúrta a hiba,
kreatív vagyok, nem pipa.
Iratjavítót vetek be,
ez lenne az ötletem.
Kezemben a pici pemzli,
evvel is lehet kenni.
El is tűnt a makula,
jobb, ha más is okula.

2018. 11. 18.

Még itt a tél

Fél lábbal még itt
a tél.

Havas esőt
hord a szél.

Ez a dilis
április
megtréfál,
más gondja nincs.

Tegnap
a kabátot
levette rólad,
ma már borzolja
a madártollat.

Éhes varjú
csak kántál,
nem lel magot,
nagy kár már!

Mindenki a
tavaszt várja,
loncsos kuvasz
és gazdája.

Eget lesi
az ember,
hátha kicsit
felenged.

De a fagy nagy,
mint a páncél,
dehogyan enged,
kiáll magáért!

2017. 04. 19.

Pszicho

Pszichopata az,
aki mindig győz,
mert a cél mindig
ott van, ahol ő.

Szabály mindig az,
amit ő állít,
akkor van hideg,
ha gombolkozna
állig.

Ő a tökéletes,
mindenki más hülye.
Mindent ő intéz el.
Mi lenne nélküle?

Ha valamit ellop,
akkor ő csak elvett.
Az egész udvara
értse ezt az elvet.

Ha valamit elvét,
az bizony csak baki.
Nem beszél ő csúnyán,
csak száján jön a...
– Na mi?

2015. 08. 10.

Föld

Ülök egy felhő szélén,
és lógotom a lábam.
Alattam üveggolyó a
Föld, hogy hívjon,
vártam.
A színes golyó
csak pörgött alattam,
én ültem széditő
magasban, hogy
lelépjek, feladtam.
Messze van, távoli,
nem hív és nem bátorít.

2018. 02. 26.

Erény

A világot megváltják
mások,
a dicsőség nem lesz
enyém,
de azt tudom, hogy
hova kell állnom,
és ez már erény.

Különbséget teszek
jó és rossz között,
a szívembe béke
és dal költözött.

2018. 05. 17.

Döntés

Felöltöztem már,
de nincs tovább!
Visszakerül
fogásra a kabát.
Az eső ömlik
vigasztalan,
a kirándulást
elmosta most
hamar.
A torkom kapar,
semmi láz,
de egy kicsit
a hideg ráz.
Az előbb semmi
bajom.

Most mi van?
Egy elmaradt
kirándulás
így felkavar?

Rajzolk
magamnak
egy napot
vigaszul, hogy
elhagyott!

2015. 10. 11.

Hullámvasúton

Örültség egy jó
szóra várni!
Tudhatnám,
hogyan hol ülök:
föl-le megy, mint
bennem a pumpa,
hányingerem van
és szédülök.
Magamból indulok
ki én is – ó, én
naiv gyerek!
Késő a bánat,
most már látom,
átverték engemet.
Hiába fáj,
hiába bánom,
hangom
semmibe vész,
jajonghatok
és üvölthetek,
Nem áll le
a vasszerkezet,
forog a világ
és a gyomrom,
ezt megszokni
nem lehet!

2017. 02. 03.

Aprókák

Szaporázom a léptem,
mert magamnak
megígértem, hogy
pontos leszek, lám
ideértem.

Trolival futottam
versenyt ezért
egyenest, és
kiérdemeltem az
időtől, hogy
hozzám ily
kegyes.

Süt a nap, és
kellemes meleg.
Vénasszonyok nyara,
mert ember nem
élte meg.

Nagy számok törvénye
megint.
Mi húzzuk az igát,
a Jóisten pasiknak int.
– Ejnye már!
– Nem kellünk neki?

2018. 10. 16.

Oázis

A boldogságom
nem lenne
teljes,
ha gondok nélkül
élném életem.
A gond mutatja,
hogy én mit érek,
mit oldok meg
nap mint nap
veled,
mert az élet
feladja a leckét,
mit gyakorolni
illik majd nekem.
Csodálkozhatasz,
hogy az ég
milyen kék,
felhők jönnek
mégis hirtelen.
Ott, ahol soha nincs
felhő,
vagy hazudnak,
vagy sivár a föld.
Esőért eseng az élő.
Az oázis csakazértis zöld.

2016. 06. 10.

Kutya

(Nyíra)

Csak egy kutya.
Nem tudja, hogy
tőle félni kell,
nem tudja, hogy
a puszta léte is
siker.
Megúsza a méteres
láncot,
eszik, alszik,
sétál, ha kell.
Ahova süt a nap,
ott fekszik mindig
összegömbölyödve,
s ha ember lenne,
mindent megköszönné.

Megsimogatom a
fejét,
tekintetében
bizalom fénye ég.

2015. 05. 07.

Mi a pia

Hárpia Árpia
számára
az írás terápia.

2017. 09. 18.

Bab

Babérlevél került
kezembe,
belőle nem koszorút
fontam,
bablevesbe került,
igencsak titokban.
Ne tudja meg
férjem sohase
a titkot,
féltékeny lenne rá,
ha nagyon virítok.
Mert igazat vallva,
tényleg sokat költök,
ezért aztán feleségek
nem lehetnek költők.
Babér inkább
illeti a férjet,
te pedig mirtusszal
elégedjél meg.

2016. 08. 08.

Régen elmentél már

Régen elmentél már,
Visszatérted várom,
olyan a kenyérgyár,
mint valami álom.

Hol volt, hol nem volt,
volt egy bolt, kenyér
benne sosem volt.
Türelmes vagy, és
kivárod, míg megkel
a tészta.

A pék fogja a lapátot,
és a forró kemencébe
hajítja,
mire a boltba kerül,
kihűl.

Messze a gyár, messze,
messze a kemence,
madárlátta kenyeret
eszünk ma este.

2019. 03. 07.

Újság

Szerettem volna egy
lapot,
az egyetlen újságos
zárva volt.
Kürtőskalácsot
kínál mind,
betűéhséget
nem csillapít.
Kihalt egy szakma:
szörnyű gyász!
A világ digitalizált.

Hipp és hopp,
kitt és katt,
gyorsabb mint a
gondolat.

Szegény Pegazus,
szárnyaszegett,
ütött fejembe
rozsdás szeget.
Nem kell a vers,
a költő,
nem kellett hozzá
emberöltő.

2017. 03. 29.

Öregszem

Szennyes felhők az égen,
két galamb húz át az udvaron.
Semmi sem olyan, mint régen.
Öregszem. Ez az én bajom.

2016. 10. 11

Merengés

Tűnődök
halkan
dalban...

2014. 08. 14.

Anyám kakasa

Anyámnak nem volt
tyúkja,
csak egy kakasa.
Büszke volt a kakas,
és büszke rá anyám.
Hagyta, hogy tollászkodjon
szemétdomb magasán.
Sok üres fazék leste,
várta már,
hogymint csapdába eszen
a kakas és anyám.
Csapda volt, hogy hagyta,
nem zárta nagyon,
szabadon járt-kelt
kint az udvaron.
" Ej, mi a kő! "
És mi az ínség!

Más fazekába került
a büszke kakas!

2017. 02. 03.

Kékes

Cikláment virít
az őszi kikerics.
Mindig azt hittem,
hogymint sárga,

a réten dúsan
terítve vele
gyepszőnyegminta
lett minden virága.

Felkapaszkodván
a meredeken,
az eső monoton
koppan
kobakokon és leveleken.
Unicum reklám vagyok,
mire megérkezem.
Dzsekimet levetem,
nyakamba ömlik a víz,
mit kapucnim gyűjtött,
mert nem bírtam fejemen.

2014. 10. 06.

Falra mész

Sokat költünk patikára,
mert drágák a gyógyszerek,
divat lett a reklámjuk, nem
orvos írja fel neked.

Minden kínra van már gyógyszer,
ismereted naprakész,
ha többet tud patikusod,
attól már a falra mész.

2016. 10. 28.

Ember!

Azt hiszi az ember,
hogy segít a
bogáron,
ha talpra állítja
mindenáron.
Neki tetszik,
hogy kék az ég,
nem tud betelni
véle semmiképp.
Egy pillantás
a széles látóhatárra,
máris bölcsebben lép
mind a hat lába.

Ha bogárul tudnék,
úgy, mint aki
perfekt,
érteném, hogy mondja:
Ember, a sors veled
vert meg!

2017. 05. 23.

Kitöröltem

Kitöröltem a telefonból
minden nevet,
egy gombnyomásra
felhívni senkit
nem lehet.

Be kell pötyögni,
ami nehézkes,
időigényes dolog,
így aztán telefonon
már senkit nem
háborgatok.
Unokámat felhívnám
szívesen,
de még tervbe sincs;
kaland, kihívás,
jövőben rejtőző,
szeretni való
drága kincs.

Minek piszkáljam
benned a dühöt,
ha egyszer, mint a
forró kását,
a beszélgetést velem
kerülöd!

2014. 10. 15.

Grill

Egy grillcsirke
van az égen,
felhőképben.
Lehet, hogy
az lesz az
ebédem éppen?

2018. 07. 21.

Haláliák

Nem ország, nem város,
nem virág,
költő által támasztott
világ.
Lebeg ég és föld között,
ki jobb létre szenderült,
vagy elköltözött.

2014. 02. 27.

Madárijesztő

Szél rázza a tollseprűt
kinn a gangon,
galambok rebbennek szét
haragvón.
Majd visszaszállnak,
az egyik – szárnyával int,
a tollseprő riasztja mind.

2013. 03. 13.

Fájdalom

Mit vétettem? Nem értem.
Szerettelek, nem érdem.
Letaglóz a fájdalom,
értetek szól a dalom.

Nem kellett nektek se,
nem hallgattok meg sosem.
Tébolyodok, ténfergek,
keresem jó helyemet.

Nincs helyem a nap alatt,
ki mellőlem elmaradt.
Nincs világ, és nincs melegség,
nincs anya, és nincs gyerekség.

Van csupasz föld, száraz kóró,
karó, bitó, béklyó, golyó.
Van fájdalom, könny és vér,
eltékozolt életért.

2015. 02. 08.

Bűn

Csontomig hatolt
a bűnöd,
ügyvédet nem
pénzelek, hát
tűrök.
Többé nem ámítom
magam,
itt a vég, hamar.

2018. 07. 22.

Nahát!

Felpolcolt lábbal fekszem itt az ágyon,
nem vagyok fáradt, pihenni nincs miért,
gondolkodom életem, halálom,
s hogy ez a dal vajon mit ér.

Rohangál a sok elfoglalt ember,
mobilba mélyed, esemest töröl,
ha hazaért, lesz gondja gyerekkel,
kutyát sétáltat egy háztömb körül.

Tévét is nézni kell este,
éremtáblázatot az olimpián,
és akkor még én is ezzel a verssel?!
Nahát! Nem csoda, hogy piál!

2016. 08. 17.

Ej, ej!

Állva beszélgettünk,
nem hívtál be,
nem kínáltál helyet.
Támasztottam a félfát,
mint egy kódis, ej, ej,
felvitte a dolgokat
a Jóisten, de nagyon,
potyára kuncsorog
a költő nálatok,
angyalom.

2019. 01. 15.

Betűrendes tartalomjegyzék

Advent.....	42
Adventi filozófia.....	38
Ajándék.....	47
Akkordok.....	100
Álarcok.....	116
Álság.....	125
Angyal.....	8
Annyi.....	77
Anya.....	33
Anya és lánya.....	120
Anyám kakasa.....	138
Aprócska dal.....	93
Aprókák.....	132
Arc.....	57
Augusztus.....	13
Bab.....	135
Bandi elképzelt válasza.....	113
Barátság sorsa.....	78
Béka.....	124
Beszivárog.....	86
Bizonyság.....	109
Biztatás.....	94
Ború.....	92
Boldogságért (A).....	49
Boszorkánykonyha.....	17
Bűn.....	143
Cél.....	25
Charlie.....	14
Csapongók.....	119
csend, furcsa szó (A).....	26

Csendélet 1.....	103
dal születése (A).....	108
Dalocska.....	58
Döntés.....	130
E világ.....	39
Eb *.....	30
Ebéd.....	110
Ébredés.....	66
Egy kiállítás ürügyén.....	22
Egy korty klasszikus.....	82
Ej, ej.....	144
Elfogadás.....	104
Elfoglalt.....	45
Elhatározás.....	9
Elmúlik egyszer.....	77
Élni kell.....	43
Ember.....	140
Emlékezz majd rám.....	123
Erény.....	129
Eső.....	75
Eső után.....	27
Fájdalom.....	142
Falra mész.....	139
Félsz.....	84
Folt.....	126
Föld.....	129
Gombóc.....	98
Grill.....	141
Gyász.....	83
gyökér én vagyok (A).....	64
Ha hatvan is.....	88
Hagyaték.....	85

Hajcihő.....	11
Hajléktalanok.....	121
Haláliák.....	142
Hamis-.....	92
Háztetőn galambok.....	107
hely szelleme (A).....	24
Hidegháború.....	80
Hit, remény, szeretet.....	28
Hitvallás.....	55
Hol az isten?.....	63
Holle anyó 2.....	20
Hordó.....	72
Hosszú.....	95
Hőség.....	87
Hullámvasúton.....	131
Időmilliomos.....	97
József Attila 109.....	54
Karácsony Kosztolányival.....	40
Katalin napi fantázia.....	36
Kávévers.....	73
Kékes.....	138
Kérdés.....	90
Kés.....	70
Két aforizma.....	91
Két sor.....	15
Ki a férfi.....	112
Ki jön a házamba?.....	111
Kilátás.....	117
Kincses dal.....	74
Kis éji dal.....	23
Kisember boldogsága.....	91
Kitöröltem.....	140

Korhatár nélkül.....	79
Kölcsönösség.....	95
Könnyű dal.....	59
Kukát ide.....	53
Kutya.....	134
Lángol.....	97
Látszat.....	124
Lazán.....	80
Léda elképzelt válasza.....	48
Légy büszke rám.....	126
Lenni vagy.....	51
Lent és fent.....	7
Lomtanítás.....	67
Lovagdal.....	65
Madárijesztő.....	142
Május.....	105
Még itt a tél.....	127
Merengés.....	137
Mester.....	23
Mi a pia.....	134
Momentán.....	10
Most.....	82
Mozgás az élet.....	111
Nahát!.....	144
Ne hagyd magad.....	81
Ne nézz körül.....	33
Nem kecsegtet.....	7
Nem leszel húsz éves.....	100
Nyár.....	35
Nyárutó.....	105
Nyüzsögnek.....	61
Oázis.....	133

Óbuda.....	32
Öreg.....	114
Öregség.....	44
Öregszem.....	137
Őszidő.....	115
Palacsinta.....	50
Pára.....	104
Parnasszus.....	37
Páva.....	89
Platán.....	16
Psota.....	68
Pszicho.....	128
Puskin és a pénz.....	122
Régen elmentél már.....	135
Reggeli.....	12
Reneszánsz.....	142
Rigmusok.....	34
Rigófüty.....	90
Rivális.....	103
Romantika.....	31
Rózsa.....	81
Sírató ének.....	114
Sötétben.....	14
Suttogó.....	19
Széljárás.....	69
Széljegyzet.....	89
Szentjánosbogár.....	15
Szilveszter.....	110
Szombat délutáni eső.....	101
Szomj.....	87
Tanács.....	52
Tapintatos dal.....	46

Tavasza.....	41
Tél.....	93
Téli este.....	83
Tétova kísértés.....	106
Tömören.....	96
Trilla.....	94
Túlélés.....	98
Tükröm, tükröm.....	60
Tüneti kezelés.....	86
Tűnődés.....	108
Tyereskova.....	118
Újság.....	136
Uram!.....	101
Várakozással telik.....	71
Varázs.....	102
Variációk.....	88
Végén.....	76
Vers.....	29
Vesztünk.....	78
Vidéki idill.....	56
Visszatért a tél.....	96
Vízi ballada.....	62
Zápor.....	27
Zene.....	85

Tartalomjegyzék oldalszám szerint

Lent és fent.....	7
Nem kecsegtet.....	7
Angyal.....	8
Elhatározás.....	9
Momentán.....	10
Hajcihő.....	11
Reggeli.....	12
Augusztus.....	13
Charlie.....	14
Sötétben.....	14
Két sor.....	15
Szentjánosbogár.....	15
Platán.....	16
Boszorkánykonyha.....	17
Suttogó.....	19
Holle anyó 2.....	20
Egy kiállítás ürügyén.....	22
Kis éji dal.....	23
Mester.....	23
A hely szelleme.....	24
Cél.....	25
A csend, furcsa szó.....	26
Eső után.....	27
Zápor.....	27
Hit, remény, szeretet.....	28
Vers.....	29
Eb *.....	30
Romantika.....	31
Óbuda.....	32
Anya.....	33

Ne nézz körül.....	33
Rigmusok.....	34
Nyár.....	35
Katalin napi fantázia.....	36
Parnasszus.....	37
Adventi filozófia.....	38
E világ.....	39
Karácsony Kosztolányival.....	40
Tavasza.....	41
Advent.....	42
Élni kell.....	43
Öregség.....	44
Elfoglalt.....	45
Tapintatos dal.....	46
Ajándék.....	47
Léda elképzelt válasza.....	48
A boldogságért.....	49
Palacsinta.....	50
Lenni vagy.....	51
Tanács.....	52
Kukát ide.....	53
József Attila 109.....	54
Hitvallás.....	55
Vidéki idill.....	56
Arc.....	57
Dalocska.....	58
Könnyű dal.....	59
Tükröm, tükröm.....	60
Nyüzsögnek.....	61
Vízi ballada.....	62
Hol az isten?.....	63
A gyökér én vagyok.....	64

Lovagdal.....	65
Ébredés.....	66
Lomtalanítás.....	67
Psota.....	68
Széljárás.....	69
Kés.....	70
Várakozással telik.....	71
Hordó.....	72
Kávévers.....	73
Kincses dal.....	74
Eső.....	75
Végén.....	76
Annyi.....	77
Elmúlik egyszer.....	77
Barátság sorsa.....	78
Vesztünk.....	78
Korhatár nélkül.....	79
Hidegháború.....	80
Lazán.....	80
Ne hagyd magad.....	81
Rózsa.....	81
Egy korty klasszikus.....	82
Most.....	82
Gyász.....	83
Téli este.....	83
Félsz.....	84
Hagyaték.....	85
Zene.....	85
Beszivárog.....	86
Tüneti kezelés.....	86
Hőség.....	87
Szomj.....	87

Ha hatvan is.....	88
Variációk.....	88
Páva.....	89
Széljegyzet.....	89
Kérdés.....	90
Rigófüty.....	90
Két aforizma.....	91
Kisember boldogsága.....	91
Ború.....	92
Hamis-.....	92
Aprócska dal.....	93
Tél.....	93
Biztatás.....	94
Trilla.....	94
Hosszú.....	95
Kölcsönösség.....	95
Tömören.....	96
Visszatért a tél.....	96
Időmilliomos.....	97
Lángol.....	97
Gombóc.....	98
Túlélés.....	98
Akkordok.....	100
Nem leszél húsz éves.....	100
Szombat délutáni eső.....	101
Uram!.....	101
Varázs.....	102
Csendélet 1.....	103
Rivális.....	103
Elfogadás.....	104
Pára.....	104
Május.....	105

Nyárutó.....	105
Tétova kísértés.....	106
Háztetőn galambok.....	107
A dal születése.....	108
Tűnődés.....	108
Bizonyság.....	109
Ebéd.....	110
Szilveszter.....	110
Ki jön a házamba?.....	111
Mozgás az élet.....	111
Ki a férfi.....	112
Bandi elképzelt válasza.....	113
Öreg.....	114
Sírató ének.....	114
Őszidő.....	115
Álarcok.....	116
Kilátás.....	117
Tyereskova.....	118
Csapongók.....	119
Anya és lánya.....	120
Hajléktalanok.....	121
Puskin és a pénz.....	122
Emlékezz majd rám.....	123
Béka.....	124
Látszat.....	124
Álság.....	125
Folt.....	126
Légy büszke rám.....	126
Még itt a tél.....	127
Pszicho.....	128
Erény.....	129
Föld.....	129

Döntés.....	130
Hullámvasúton.....	131
Aprókák.....	132
Oázis.....	133
Kutya.....	134
Mi a pia.....	134
Bab.....	135
Régen elmentél már.....	135
Újság.....	136
Merengés.....	137
Öregszem.....	137
Anyám kakasa.....	138
Kékes.....	138
Falra mész.....	139
Ember.....	140
Kitöröltem.....	140
Grill.....	141
Haláliák.....	142
Madárijesztő.....	142
Fájdalom.....	142
Bűn.....	143
Nahát!.....	144
Ej, ej!.....	144

Zene

Faltól falig vonaglik
a zene lomha teste,
a téglák likacsain át
kilép a hűvös estbe.
Önmagába fordul,
meg újra vissza,
s a csendet szürcsölőn
felissza...